

Моя життєва осінь

Слова та муз. Світлана Прикляжжук

1. Покружляла о-сінь над життєвим морем, По-тім повернула
2. Я сво-ю до-ро-гу ві-ро-ю проходжу, Від-га-ня-ю час-то
3. Ще зустрі-ти хо-чу я вес-ну кві-ту-чу, Ще в росі ранко-вій

на лі-си і гай. Сер-це за-ще-мі-ло не-ви-мовним бо-лем:
сум-ні-ви й жа-лі, Та ко-ли вже сер-це за-ки-пить від бо-лю
но-ги про-мо-чить, За-спі-ва-ти хо-чу піс-ню най-ніж-ні-шу,

Гос-по-ди, прошу Те-бе, ще тріш-ки за-че-кай. Ще Тво-їх пі-сень ду-
Я в о-бій-ми, Госпо-ди, па-да-ю Тво-ї. Ще мо-я до-ро-га
Що в ду-ші мо-їй для Те-бе, Гос-по-ди, зву-чить. Хай не томи-ть сер-це

-ша не на-спі-ва-лась, Ще сло-ва і сльо-зі-г-у вір-ші не сплелись,
спо-ри-шем не вкрити, Ще мо-є-ї ни-ви не-до-жа-тий край
ні пе-чаль, ні сму-ток, Бо в житті мо-є-му є ме-та од-на--

Ду-хом я Тво-їм Свя-тим не на-ві-ша-лась, Жу-рав-лі мо-ї у не-бо
Ще мо-ї сно-пи роз-ки-да-ні по по-лю, Не зіб-ра-ла я ще свій
Бу-ти лиш з Тобо-ю, Ти-мо-я по-ті-ха, Ти, Господь-моє майбут-не

ще не під-ня-лись
ос-тан-ній у-ро-жай.

Ти-мо-я вес-

на!